

môj dom

byt | záhrada | stavba | 163 €

SÚŤAŽE
o ceny
v hodnote
11 000 €!

LETNÉ TRENDY PRE
POHODOVÉ TERASY

DOM AKO SPLNENÁ
DETSKÁ PREDSTAVA

VILA
OTVORENÁ
JAZERU

FAREBNÝ BYTÍK
S FRANCÚZSKYM
ŠARMOM

ZÁHRADA
S ATMOSFÉROU ČILE

OPLATÍ SA OHRIAŤ
VODU SLNKOM?

PESTRÉ FARBY
VLÁDNU INTERIÉROM

01 Majú výhľad jeden na druhého. Nie sú to však jednovaječné dvojčatá, ale bratia s podobnou genetickou výbavou. „Môžete bývať v najkrajšom dome, ale keď vám dojem kazí okolie v duchu podnikateľského baroka, nebude to nikdy ono,“ hovorí architekt Ján Stempel.

Blízke stretnutie tretieho druhu

Zodpovedná redaktorka: Mária Ungerová

TEXT: Zuzana Hošková
FOTO: Dano Veselský

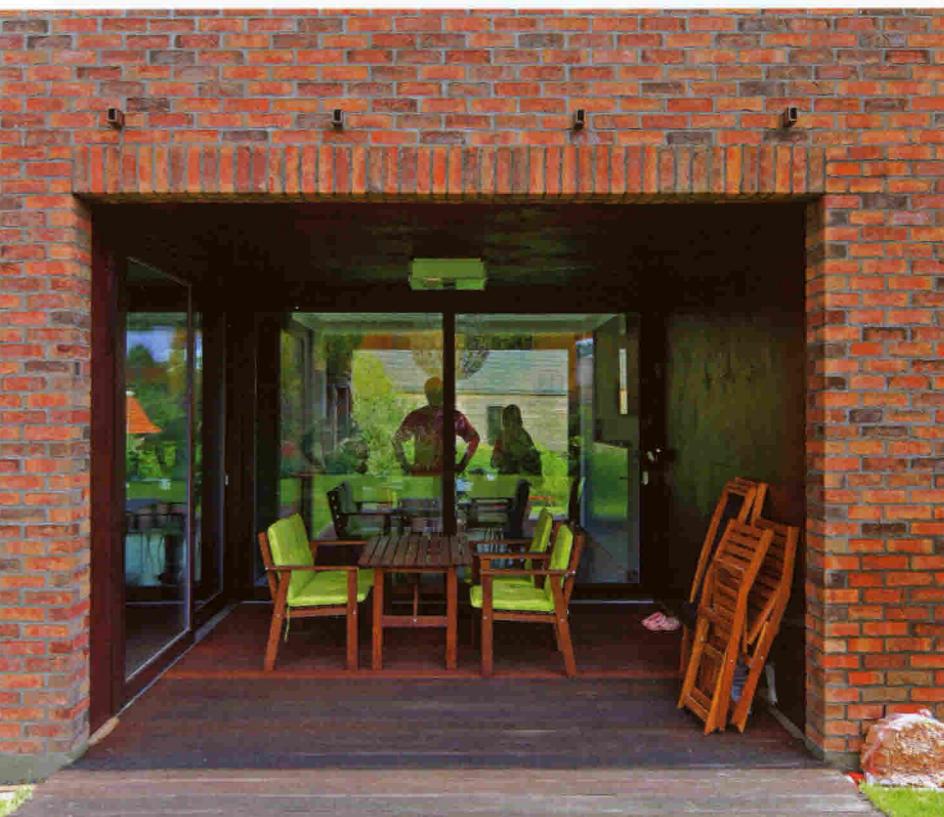
Návraty bývajú neraz plné očakávania, inokedy melancholie a niekedy so sebou priniesú aj trpkú príchut' sklamania. Viac ako pred dvoma rokmi sme vám priniesli reportáž z bývania Pod šikmou strechou. Vrátili sme sa na miesto činu, aby sme pre vás zdokumentovali brata domu, ktorí ste už mohli v januári 2009 vidieť na stránkach nášho časopisu. Nijaká roztrpčenosť z návratu alebo nebodaj sklamanie sa nekonali. Namiesto toho nás privítala mladá rodina, spokojná so svojím domovom.

Cestu do obce ležiacej nedaleko Prahy nám trochu skomplikovali práce na Pražskom okruhu. Cestári nás svojimi povestnými objazdovými šípkami nabádali, aby sme sa vyhli rozkopávke na osvedčenom výjazde. Poslúchli sme. Dôveru k oranžovo-čiernym štítkom sme však stratili vo chvíli, keď sme najazdili ďalších desať kilometrov. Šípky sa stratili a vytužený zjazd stále neprichádzal. Zažívali sme návrat na druhú – aj na staré známe miesto a aj všakovými objazdmi a nájazdmi. Doblúdili sme na okresnú cestu a čo čert nechcel, cestu i plány nám skrižili kolotočiari so svojim rozmnerným vozidlom. Vravíme si, to bude parádna výhovorka nášho meškania! Keď sme konečne zaparkovali pred domom, prišla nám naproti mladá pani domáca a za jej pätami poskakovala dvojica čiváv. Prvá z nich svojim poštávaním dávala najavo, že plní funkciu klasického dedinského strážcu, i keď v trochu menšom vydaní. Veď dvakrát malý obranár je ako jeden statný strážny psisko. Kýli sme starému známemu – domčeku v drevenom kabáte, ktorý na nás z obďaleč pozeral. Už sme sa nemohli dočkať, aby sme zistili, v čom sa jeho tehlový braček odlišuje a čím svojho predchodcu priporúma.

www.mojdom.sk

02 Ulica sa pred domom dvíha do mierneho svahu. Z jej spodnej časti dovidieť len na špicatú čapicu strechy.

03 Kartársky kútik si domáci zriadili v zapustenom átriu.

04

05

Strecha ako archetyp

Niektočé nápady sú také dobré, že sa ich oplatí použiť hneď niekoľkokrát. Architekt Ján Stempel vie o tom svoje. Už tretí raz sihol k osvedčenej elementárnej forme rodinného domu. Rozhodne to však nie je tým, že by sa mu minuli nápady alebo sa stratila invenčia. Nespohodlnel a nemieni ani stále stavať rovnaké domy. Povestné déjà vu si prežil vďaka tomu, že jeho prvý dom z Vraného nad Vltavou, publikovaný v našom časopise v roku 2007, zaujal ďalšie dve mladé rodiny. Prvá z nich, ktorá teraz sídli v domčeku s drevenou fasádou, neváhala – oslovia architekta a podnikla výlet do Vraného, len aby domček, ktorý ju očaril v médiách, videla na vlastné oči. Pre túto rodinu bola najpríjateľnejšia predstava ich nového domova v jednoduchom dome so štýlovo čistým tvarom, ktorého princípy čiastočne vychádzajú z tradičného chápania domu. Niet preto divu, že sa im zapáčil práve vranecový vzor. Majitelia prvého domu sa obávali, že na susednom pozemku vyрастie stavba nepatričnej formy, ktorá by narušila harmonické vnímanie bezprostredného okolia. Nakoniec si nevybrali nielen pozemok, ale

aj susedov. Architekta spolu so susedným pozemkom odporučili kolegovia z práce. Architekt Ján Stempel dodáva: „Nepodcenili sme ani vonkajšie úpravy. Nechceli sme stavať v súčasnosti pomerne bežným štýlom, keď sa na dokončovacích prácach a výslednom vzhľade domu podpiše nedostatok financií, ktoré sa minuli počas stavby. Bezprostredné okolie domu tvorí každodenný obraz, ktorý sa nám otvára pri výhľade z okna. V nijakom pripade neradno podceníť tieto súvislosti. Oba pozemky sme zjednotili do jedného, čím sme odbúrali bariéru v podobe zbytočného plotu. Záhrada tak veľkoryso zdôrazňuje prostú formu oboch domov.“

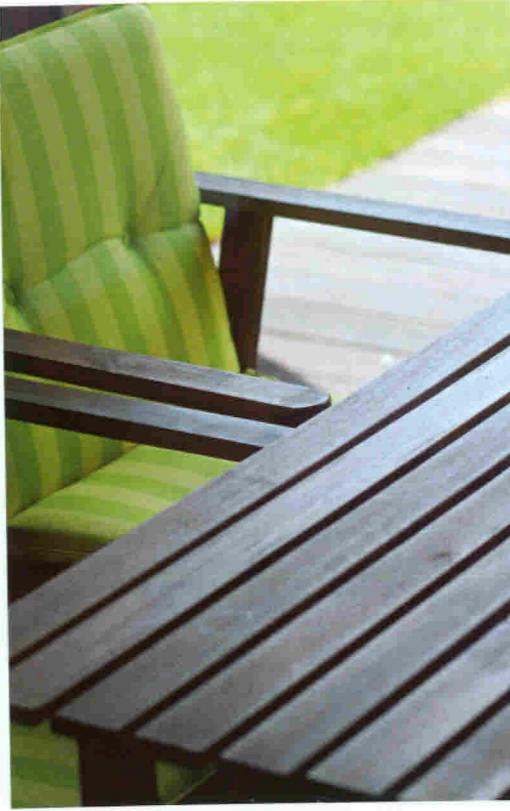
Pri pohľade na oba domčeky, ktorých spojenectvo spriatelení susedia nezahubili výstavbou masívnych plotov, ale naopak potvrdili spolupatričnosť ich architektúry absenciou akýchkoľvek predelov, som si spomenula na detské kresby. Do škôlky už sice nejaký ten piatok nechodom, ale celkom zreteľne si vybavujem atribúty, ktoré nechýbajú nijakému domu z detských kresieb. Asi len máloktočé diefa načrtne minimalistickú kocku alebo domček s pultovou či valbovou strechou.

06 Na to, aby svietidlo zavesili na ſikminu, museli objednať leſenie. Interiéru však táto zložitá operácia určite prospela.

07 Zátišie ľahkej hlávky „púpavovej“ lampy, transparentného zábradlia a kovových skrutiek sa zapáčio aj násmeu fotografov.

08 Záhradná siesta s patričným záhradným nábytkom ponúka vhodné útočisko pri kartových hrách.

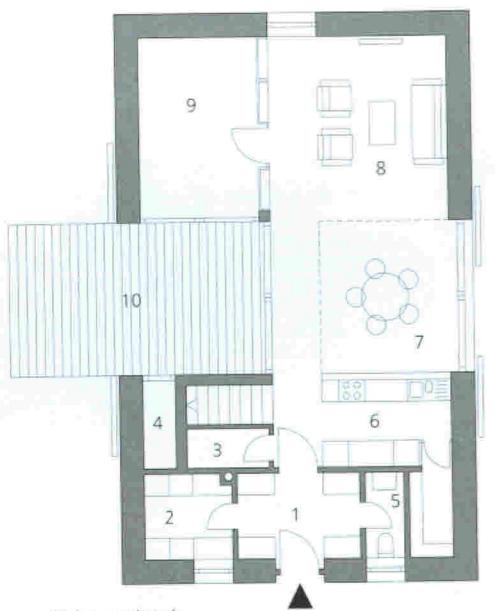

09 K jedlu sa tu zvoláva porada pri okrúhlej stole. Uprostred knižnice sa skrývajú dvere do pracovne.

Detskú predstavu správneho domu sprevádzia sedlová strecha. V tomto zmysle stavby architekta Stempela pôsobia ako naplnené detské predstavy o domoch, ktoré sú však prispôsobené modernému spôsobu života ich dospelých obyvateľov. Aj v tomto prípade platí ono otrepané „v jednoduchosti je krása“ a tiež skutočnosť, že dospelí by sa nemali báť spomenúť si na detstvo – na časy, keď bolo všetko oveľa jednoduchšie a nič sa zbytočne nekomplikovalo. Sedlová strecha, ktorú si pôvodne vynútil miestny stavebný úrad, sa nakoniec stala najcharakteristickejšou črtou a ozdobou oboch stavieb.

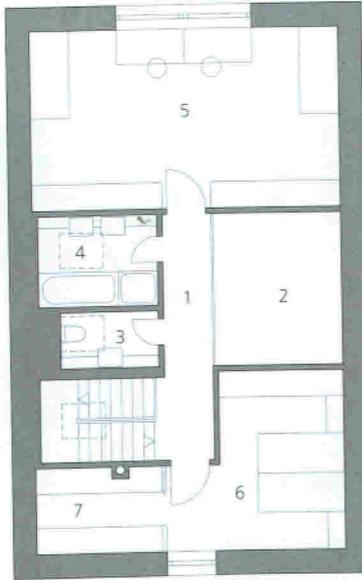
Manifest proti typizovanej vidieckej zástavbe

Skôr než sa Ján Stempel pustil do návrhu domu, rozdal úlohy svojim klientom a našim hostiteľom: „Jano nám dal vypracovať seminárky na tému našich záujmov, životného štýlu. Mali sme opísat aj naše predstavy o ideálnom bývaní,“ usmievajú sa v obytnnej zóne mladý majiteľ. Ján Stempel dokazuje, že architektúra by mala slúžiť ľuďom, pre ktorých sa navrhuje. Úlohou architekta nie je tvrdošíjné uplatňovanie svojich vizii na úkor praktickosti a prania klienta. Naopak – všetkými možnými prostriedkami sa má snažiť o to, aby obstarávateľovi splnil sen o dokonalem

Pôdorys prízemia

- 1 – predsiere
- 2 – technická miestnosť
- 3 – komora pod schodmi
- 4 – sklad
- 5 – WC
- 6 – kuchyňa
- 7 – jedáleň
- 8 – obývačka
- 9 – pracovňa
- 10 – zapustené átrium – tereasa

Pôdorys poschodia

- 1 – chodba – galéria
- 2 – otvorený priestor cez dve podlažia
- 3 – WC
- 4 – kúpeľňa
- 5 – detská izba
- 6 – spálňa
- 7 – šatník

10

10 Von je to z prízemia len na skok. Ak domáčich nebachá vychádzať do záhrady klasickými dverami, môžu vyťať po otvorení jedného z velkoplošných okien.

11 Kuchyňa bude v najbližšej dobe tiež online. S receptami z internetu sa bude variť jedna radosť! Veselý vúdú stojan na nože od Naoko dokresľuje uvolnenú atmosféru spoločenskej časti domu.

11

12

12 Chceli bývať otvorené a nebáli sa prepojenia s exteriérom. Denná zóna splňa všetky tieto požiadavky na výbornú.

Ing. arch Ján Stempel o práci architekta

„Považujem za nevyhnutné, aby klient jasne definoval, ako chce bývať. Dnes sa ľudia pozerajú do katalógov a časopisov a hľadajú, čo ich upútá. To však nie je najdôležitejšie. Podstatné je, aby si uvedomili, ako žijú. Moji klienti dostanú odo mňa na začiatku domácu úlohu – napišť slohovú prácu na tému Môj dom. Vidím, že sa nad tým natrápia, až kým nezistia, že v tom vôbec nemajú jasno. Často je nový dom reakcia na to, ako ľudia bývali predtým. Tí, ktorí pôvodne bývali v malom, teraz chcú veľký dom. Nakoniec ho nevedia používať. A pritom by im stačilo, keby bol len o málo väčší ako ich byt v paneláku. Boli by oveľa šťastnejší a nemuseli by vymýšľať, kto bude veľké priestory upratovať, kto sa o ne bude staráť a kolko minú na vykurovanie. Veľký problém je aj to, čo je naokolo. Videl som veľa krásnych domčekov, ktoré sú však obklepené tým najhorším podnikateľským barokom. Ako potom zaváži skutočnosť, že niekoľko vlastní krásny dom, ktorý je vo všetkých časopisoch, keď z okna vidí právý opak? Na to všetko treba myšlieť. Žiaľ, ľudia najmenej času a peňazí venujú práve tejto príprave.“

13 Poschodie na africkú tému presvetlujú strešné okná.

obci na atraktivite a domáci to majú na skok do lesa. Na to, aby sa z prizemia domu vypravili bezbariérovo na záhradu, môžu okrem hlavného vchodu použiť aj trojko veľkoplošných otvárových zasklení.

Dokonalú intimnu atmosféru vykúzil architekt použitím konceptu zapusteného átria, v ktorom sa domáci pri záhradnom stolíku spolu s priateľmi často oddávajú kartárstvu. Trávnaté plochy vhodne dopĺňajú terasy zhotovené z dreva. Ich prírodný vzhľad korešponduje aj s farebne namixovanými licovkami na fasáde domu a bridlicovou strešnou krytinou. Jednotlivé stavebné prvky nenechajú nikoho na pochybách, že boli zvolené s patričným citom, celok tak pôsobi nad mieru vyvážene a kompaktne.

Tam, kde sa varí vtípna kaša

Pri vstupe do dennej zóny sme minuli kuchynský kút a potom plynule prešli k okrúhlemu jedálenskému stolu. Vtedy sme na konci priestrannej miestnosti uvideli odpočinkovú zónu, ktorej veli oranžová sedačka. O svoju pozornosť sa hľasila aj najmladšia z rodiny. Dvojmesačnému bábätku vytrávilo na čerstvom vzduchu, a tak si pláčom vynutilo svoj kalorický prisun. Čivavy ako starostlivé guvernantky vrtili chvostíkmi a upreným psím pohľadom sa snažili upokojiť hľadoša. Obraz rodinnej spokojnosti aj vďaka domu a prostrediu, ktoré ich životu žičí.

Kuchynská linka v oceľovom vyhotovení so zapustenými antikorovými držadlami aj napriek použitiu industriálnych materiálov nepôsobi ani stroho a ani chladne. Majiteľka dodáva: „Už sa teším, keď nám do priestoru linky zavedú internet. Rada varím rôzne špeciality, ale nie vždy sa mi všetko vydarí. Máme veľa knižiek o varení, často sa však inšpirujem hlavne na internete, a tak by som mala všetky recepty pekne po ruke.“ Kuchynskej linke s množstvom úložných priestorov a hlbokou horných skriniek prispôsobenou tak, aby sa o ne nikto neudieral, nechýba vtíp. Vtipnú kašu však pojedli aj

14 Masívna posteľ s koženým čalúnením na koloniálnym spôsob komunikuje rovnakou rečou s africkými maskami v chodbe.

15 V detskej izbe to s farbami neprehádzali. Biely základ je ozvláštnený odvážnejšími doplnkami, ktoré sa môžu po čase obmieňať.

Autor projektu: Ing. arch. Ján Stempel
Spolupráca: Ing. Aleš Herold
Návrh záhrady: Terra Florida – Lucia Vogelová
Projekt: 2006 – 2007
Realizácia: 2008 – 2010
Veľkosť pozemku: 1 120 m²
Zastavaná plocha: 116 m²
Obytná plocha: 149 m²
Konštrukcia stien: murivo Porotherm hrubé 25 cm, tepelná izolácia v hrúbke 16 cm, trojcentimetrová vzduchová medzera, tehlový mür hrubý 12 cm
Strešná krytina: bridlica
Vykurovanie: plynový kotol

16 Kúpeľňu navrhli v prírodných odtieňoch aj materiáloch.

17 V kúpeľni si na svoje prídu milovníci pohodovej vanie, ale aj rýchlej sprchy. Zaujal nás detail napojenia štvorčekovaného obkladu na šikminu podstrešia: dali si tu záležať.

veselé doplnky: napríklad uškŕňajúca sa africká dekorácia na stene alebo originálny stojan na nože v podobe vúdú panáčika z dizajnového obchodu Naoko. Ostrejšie línie kuchynského zariadenia vyvážuje okrúhly stôl, nad ktorým je na šikmom strope zavesené ikeácke svietidlo Maskros: „Bola to dobrá kúpa, len s jeho zavesením bol malý problém. Muselo sa postaviť lešenie. Dlhlo sme sa zo svetla netešili. Objednali sme znova lešenie. Náprava bola našťastie rýchla a výmenu žiarovky už zvládame úplne štandardne,“ smeje sa domáca pani.

Závan exotiky

Veľká knižnica ukrýva vstup do tajnej komory-pracovne, ktorá je logicky napojená na bibliostenu. Z jednej strany sa miestnosť otvára do átria; domáci si tak aj pri pracovných povinnostiach udržujú kontakt s exteriérom. Celý dom je citlivou dekorovaný africkými soškami a maskami, ktorí mladých manželov obdarúva teta žijúca v Južnej Afrike. Do prvého poschodia nás okrem majiteľa sprevádzali aj fotky afrických zvierat. Z galérie sa nám otvoril výhľad do spodného podlažia, ktorému dominuje jedálenský stôl a svietidlo v tvare odkvitnutej púpavy.

Pri prehliadke kúpeľne sa majiteľ rozozprával o výhodách spolupráce s architektom Jánom Stempelom: „Páčilo sa nám, že sme si mohli vybrať nás životný priestor sami. Hovorili sme o tom, aké máme radi farby a aké materiály sú

nám blízke. Výsledkom je dom, ktorý do detailu zodpovedá našim estetickým požiadavkám. Nemohli by sme si kúpiť dom na klúč, ktorý niekto navrhol v akomosi všeobecnom štandarde. Tieto projekty sa len ľahko niekomu trafia do vekusu.“

Vstupujeme do spálne. Dominuje jej masívna posteľ s koženým ráhom, ktorý pripomína vzťah majiteľov k etnickým doplnkom. Všetko potrebné skladujú v bielych skriňach, ktoré kopírujú šikminy a vďaka svojmu odtieňu vizuálne nevyčnievajú. Prechádzku v preslnenom poschodi končíme v detskej izbe. Miestnosť má obdlžníkový pôdrys a dve okná na jednej stene; ich umiestnenie dovolí o niekoľko rokov priestor hravo predeliť na dve zóny alebo rozdeliť na dve izbičky so samostatnými vchodmi. V budúcnosti by majiteľov nemalo nič prekvapíť – myšlelo sa na všetko. Priestoru prospeľo priznanie drevených trámov. Miestnosť vďaka nim pôsobi vzdušne a voľne. Navídmočí sa netreba za každú cenu zaoberať znižovaním stropov alebo vytváraním často ľahko prístupných úložných priestorov. Mladí majitelia sú vo svojom domčeku evidentne spokojní. Voľba architekta, ktorý počúva ich názory, sa ukázala ako najlepšie riešenie. Čas, ktorý venovali príprave a vypracovaniu slohovej práce pre svojho architekta, sa im viačnásobne vrátil. Ich hlavnou požiadavkou bolo vytvorenie prijemného domova, do ktorého sa s radosťou vracačú. Nás návrat na miesto činu nemohol byť lepší. ◀